

capo II

1. Z prošlých bran mám ztvrdlou kůži, z pokání mám ztichlý hlas
usínám, na prsou růži, kráčím tam, kam poutník Čas,
v myšlenkách se potkal s pýchou a úctu obcházel -
poznání, den ze dne vzrůstěj, varuj nás všech příštích zel.
2. Z písni znám, že lidé selžou, v očích strach a příkoří,
zabíjí své vlastní stíny, v touze mít jdou pokořit,
lhostejní jsou k trnům zvůle, když lásku potřísni -
poselstvím být, čistým štítem, modlitbou, jak přežít s ní.
3. Každý z nás se z bídy schoulí k výmluvám a ústupkům,
poskládá si vůli z boulí, sladí styl a faleš strun,
[: každý z nás už cítil lítost a sílu smíření -
hledat ráj je lidský úděl, víra v něj nás nezmění :]